

Ślubowanie I klasy

Witajcie w szkole

14 X 2010r.

W naszej szkole tradycją jest, że w Dniu Edukacji Narodowej przyjmujemy do grona uczniów pierwszoklasistów. W tym roku również uczniowie klasy I najpierw udowodnili wszystkim, że zasługują na miano ucznia, potem złożyli uroczyste ślubowanie na sztandar szkoły, a następnie zostali pasowani na uczniów. Od starszych kolegów pierwszoklasiści dostali upominki i życzenia. W czasie występu dzieci musiały pokazać, jak dużo już potrafią. Pomagały im w tym koleżanki z klasy

IV które występowały w roli "egzaminatorów". Pierwszoklasiści zdali egzamin śpiewająco. Potem uroczystość przyrzekli, że będą się starali, żeby zarówno rodzice, jak i szkoła mogli być z nich dumni. Na koniec pan dyrektor Wiesław Iwaniuk pasował ich wielkim ołówkiem na uczniów naszej szkoły. Uroczystość zakończyła się poczęstunkiem przygotowanym przez rodziców.

Redakcja

Od pomysłu do wiersza

Jak się pisze wiersz i ile czasu to trwa? O czym najczęściej tworzy się wiersze? Te i inne pytania zadali szóstoklasiści Panu **Adamowi Świciowi**, poecie. Przeprowadzony za pomocą internetu wywiad można przeczytać na stronie 4 *Piórnika*

W numerze również:

Dzień Papiieski i rozstrzygnięcie konkursu *Jan Paweł II moi do nas*
 Pomóż Rafałowi nasza akcja "5złotych minut"
 Nasze sprawy

Dzień Papieski w naszej szkole

Pomagamy Rafałowi

Koncert charytatywny w kościele w Młochowie

16 X 2010r.

W całym kraju w tym roku Dzień Papieski obchodzono 10 października. Szkoła Podstawowa w Woli Krakowiańskiej ma wpisane to święto w kalendarzu i każdego roku nasi uczniowie w innym aspekcie poznają życie i nauczanie wielkiego

Polaka.

W tym roku na szkolne obchody Dnia Papieskiego złożyły się: konkurs Jan Paweł II mówi do nas dla klas IV-VI, szkolna akademia oraz występ w kościele pw. Św. Michała Archaniola w Młochowie. 16 października, w rocznicę wyboru Karola

Wojtyły na Stolicę Piotrową przedstawił w kościele młochowskim występ prezentujący życie i nauczanie papieża. Nasz program artystyczny o Janie Pawle II zebrał bardzo przychylne recenzje. Chcąc wcielić w życie nauczanie papieża o otwarciu na potrzeby drugiego człowieka, po występie zbieraliśmy pieniądze na rzecz ciężko chorego chłopca, Rafała Ciężczaka. Rafał urodził się bez rąk i ma jedną nogę krótszą, przeszedł w swoim dziesięcioletnim życiu 12 poważnych operacji, wymaga kosztownej rehabilitacji. Udało nam się zebrać 600 zł które

przekażemy na zbiórkę pieniędzy na zakup protezy nogi dla chłopca. Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do powodzenia naszej akcji, szczególnie księdzu Józefowi Ślusarczykowi, który gościł nas w kościele parafialnym w Młochowie.

piórnik

Oto podziękowania wystukane przez Rafała stopą na klawiaturze komputera

Dziękuję Pani i uczniom za koncert i zbiórkę pieniędzy na leczenie. Proszę Panią o wysłanie adresu szkoły by móc listem osobiście uczniom podziękować za tak cenny dar jaki mi okazali. Pozdrowienia dla Pani i Uczniom. Rafał Ciężczak
Liski

piórnik

GÓRA GROSZA

Samorząd Uczniowski dziękuje tym, którzy włączyli się w Górę Grosza. Dochód z tej akcji ogólnopolskiej przeznaczony jest na pomoc rodzinnym domom dziecka. Cały czas trwa również zbiórka plastikowych nakrętek. Skupująca je firma zakupi sprzęt rehabilitacyjny dla niepełnosprawnych.

WIEDZA, KTÓRA RATUJE ŻYCIE

Zawody i koncert , 5 złotych minut"

„5 złotych minut”

Uczniowie klas V- VI uczestnikami zawodów w ratownictwie

Uczniowie z naszej szkoły brali udział w zawodach z pierwszej pomocy. Na 10 grup nasi uczniowie zajęli 6 i 7 miejsce. W nagrodę pojechaliśmy na koncert do Sali Kongresowej w Warszawie. Oprócz nas było tam wiele innych szkół. Odbyły się tam także zawody ratownicze, w których wzięli udział nasze koleżanki i koledzy ze szkoły w Nadarzynie. Ku naszemu zdziwieniu zajęli 1 miejsce. Na koncercie zagrali dla nas: Marina Łuczenko,

Big Day, Czarno czarni oraz Volver. Wystąpili także Maciej Pol, Szok Dance oraz grupa akrobatyczna. To wydarzenie artystyczne wszystkim bardzo się podobało. Jednak konkurs miał przede wszystkim wymiar edukacyjny.

**CZASEM 5 MINUT
DECYDUJE O TYM, CZY
KTOŚ BĘDZIE ŻYŁ. JEŚLI
UMIESZ UDZIELIĆ
PIERWSZEJ POMOCY
WYGRASZ TE 5 MINUT.**

Mieliśmy okazję poćwiczyć umiejętności, które mogą nam kiedyś pomóc uratować życie.

Karolina Prus

Przedstawienie profilaktyczne

Droga bez powrotu

Wczoraj odbyło się przedstawienie profilaktyczne, w którym głównymi bohaterami byli: Bartek, Weronika, Basia i nauczycielka. Opowiadało ono o chłopcu, który uzależnił się od dopalaczy i wyłudzał od byłej dziewczyny, Weroniki, pieniądze. W czasie przedstawienia aktorzy prosili uczniów z widowni do pomocy.

Przedstawienie spodobało się nie tylko młodszemu, ale również starszemu. Nasz Bartek zrozumiał, że dopalacze są niebezpieczne.

Rozmowa z poetą

Wywiad z panem Adamem Świciem przeprowadzili uczniowie klasy VI za pośrednictwem poczty elektronicznej. Pan Adam jest autorem wielu tomików poetyckich. Mieszka w Radzynie Podlaskim.

Jak zostać poetą?

Na to nie ma jednej recepty. Myślę, że nikt nie zostanie poetą, jeśli nie czyta innych poetów. Tak, czytanie jest bardzo ważne. Trzeba też ćwiczyć pióro, nie tylko w szkole na lekcjach polskiego, ale np. warto prowadzić pamiętnik. Notować swoje myśli, przeżycia, obserwacje, emocje. Wiem, że dziewczyny chętniej piszą pamiętniki, ale chłopaków też namawiam. To się robi tylko dla siebie, nie trzeba pamiętnika nikomu pokazywać.

Czy każdy może pisać wiersze?

Myślę, że każdy może próbować pisać wiersze. Niekoniecznie trzeba je drukować, ale pisać tak.

Jak zacząć pisać wiersz?

Trzeba mieć pomysł. To po pierwsze. Najlepiej pomysł oryginalny, na który nikt jeszcze nie wpadł. I trzeba pamiętać, że nie każdy dzień, pora i miejsce do pisania się nadaje. Trzeba mieć, no właśnie, natchnienie taki stan skupienia, uwagi, bo inaczej się nie da zacząć

Dlaczego został pan poetą?

Ja nie lubię mówić o sobie: poeta. To nie jest zawód. Pracuję w normalnej pracy w domu kultury. A że od czasu do czasu napiszę jakiś wiersz i raz na kilka lat wydam tomik to wszystko.

Ile pan napisał wierszy?

Nie liczyłem. Ale kilkaset się zbierze. Może 300, 400?

Gdzie najłatwiej się pisze?

W moim przypadku wieczorem w kuchni. Dlaczego pisze pan wiersze, a nie powieści? Jestem za leniwy. Wiersz jest krótki, powieść długa. I wymaga dużo pracy i wysiłku.

Jak długo pisze się wiersz?

Czasami 5 minut, a czasami kilka lat.

Nasza wielka poetka, noblistka, Wisława Szymborska przeznaczona do druku ok. 5 wierszy rocznie. Jej tomiki są cieniutkie. Ale może dlatego wszystkie te wiersze są świetne.

Czy pisanie wierszy jest trudne?

To nie jest bardzo trudne. Ale stworzenie naprawdę dobrego wiersza, takiego, który ludzie będą czytać i za sto lat i będzie ich zachwycał jest bardzo trudne.

Skąd poeta czerpie pomysły?

Ze wszystkiego, po prostu ze wszystkiego. Wiersze można pisać na wszystkich tematy, nie ma tematów lepszych i gorszych, choć np. wiadomo, że najczęściej powstaje wierszy o miłości. Nie znaczy to, że nie można pisać np. o ogórkach, piegach, zazdrości, kaszance, kocie, czkawce, smaku herbaty, wkurzającej nauczycielce, muzyce, gwiazdach i milionie innych spraw.

Czy pisze pan dla dzieci?

Tak. Wydałem serię legend lubelskich w wersji słuchowiska, wierszyki (PLOTKI Z KUCHNI, PLOTKI O INSTRUMENTACH, PLOTKI O WARZYWACH), serię legend polskich (KRÓLOWA WANDA, SMOK WAWELSKI, POPIEL), opowiadania prozą.

Serdecznie dziękujemy Panu Adamowi Świciowi za odpowiedź na nasze pytania. Na następnej stronie publikujemy wiersze dla dzieci, które Pan Adam przysłał nam w prezencie. Mamy nadzieję, że ta rozmowa zachęci czytelników "Piórnik" do wyjęcia z własnych piórników piór, długopisów, ołówków i spróbowania swoich sił w pisaniu wierszy.

Plotki z kuchni - autor Adam Świć

W kuchni mieszka mnóstwo przedmiotów. W wierszach ożywają. Możemy na nie spojrzeć inaczej w końcu skąd wiemy, czy taki na przykład widelec nie śpiewa...

PLOTKI Z KUCHNI

W kuchni zawsze ciekawego
Coś się dzieje i dlatego
ten, kto lubi w kuchni siedzieć,
wiele może się dowiedzieć
o pieczeniu, o smażeniu,
gotowaniu i jedzeniu.
A jak w dobrym jest humorze
jej mieszkańców poznać może.

Czajnik

Możesz wcale w to nie wierzyć
lub uwierzyć jeśli chcesz:
w każdej kuchni jest czarodziej,
czajnik - nadwyczajnik jest!
Taki czajnik nadwyczajnik
parą bucha buch, buch, buch!
Ma zaczarowany gwizdek
i ma wrzątku pełny brzuch.

Patelnia

Patelnia jest tak jak plaża.
wszystko na niej się przysmaża
i w dodatku jak należy
wszystko na niej plackiem leży.

Talerz

Ktoś mnie spytał: czy widziałeś
kiedyś latający talerz?
Czy widziałem? Ależ tak!
Potłukł się na drobny mak.

Kubek

Kubek jest niegrzeczny ciągle.
Každy go za ucho ciągnie.
Zmień się! szepnij mu do ucha.
Może ciebie on posłucha...

Szklanki

Každy wie, że wszystkie szklanki
to są dobre koleżanki,
które z sobą w zgodzie żyją,
choć się czasami biją.

Garnki

Kto jest w kuchni najważniejszy?
Garnki! Chyba o tym wiesz.
Wielki, duży, średni, mniejszy
i malutki ważny też.
W nich się wszystkie gotowały
dania, które chętnie jesz.
W wielkim, w dużym, w średnim, w
małym
i w malutkim nawet też.

Łyżki i łyżeczki

Gdy na obiad nie ma zupy
łyżki mają wolny dzień.
Czas zajmują im wyglupy,
pogawędki albo sen.
A łyżeczki herbaciane
nie odpoczną nigdy, bo
ciągle są w coś zamieszane,
lecz dokładnie nie wiem w co.

Szklanki

Každy wie, że wszystkie szklanki
to są dobre koleżanki,
które z sobą w zgodzie żyją,
choć się czasami biją.

Urządzenia kuchenne

Mikser

Pomyślałem: skąd się bierze
siła, która jest w mikserze?
Zapytałem go i wiem.
On podjada słodki krem.

Kuchenka mikrofalowa

Kuchnia ma córeczkę nową:
kuchenkę mikrofalową.
Jest to taki sprytny smyk,
który wszystko robi w mig.

Prodiż

Kiedy się sobota zbliża
to nadchodzi czas prodiża.
Czas pieczenia pysznych ciast!
Lubi czas ten każdy z nas.

Lodówka

Grzejnik o lodówce mówił,
że ma w sobie wielki chłód,
że nikogo nie polubi,
bo ma zamiast serca lód.
Lecz on chyba oszukuje
bo wie, kto lodówkę zna,
że lodami nas częstuje,
więc na pewno nie jest zła.

Inne sztucce i... zakończenie

Widelce

Zawsze mnie ciekawi widelce,
czym też mogą jeść widelce...
Czy mniejszymi widelcami,
czy po prostu paluchami?

Noże

Dzielni chłopcy noże ostre
mają malutką siostrę.
Bardzo dbają o maluszkę,
a wołają na nią...Nóżka.

Po kolacji kuchnia cichnie.

Czasem durszłak cicho kichnie,
czajnik bajki opowiada,
a lodówka przez sen gada.
Potem wszyscy zasypiają,
no bo jutro znowu mają,
tak jak co dzień, za zadaniem
wstać godzinę przed śniadaniem.

NASZE SPRAWY

Najpopularniejsze gry komputerowe w naszej szkole

To co lubią wszyscy

W gry komputerowe grają wszyscy w naszej szkole. W inne gry grają chłopcy, w inne grają dziewczyny. Chłopcy najczęściej grają w "Counter Strike" (inaczej "cs"). Ta gra polega na chodzeniu po planszach gry terrorystami albo antyterrorystami. Dwie drużyny strzelają do siebie z broni i Która pierwsza zastrzeli przeciwną drużynę, to ta wtedy dostanie około dwóch tysięcy dla każdego gracza. Za pieniądze można kupować lepszą broń, granaty itp. Oprócz "cs-a"

chłopcy lubią też jeszcze grę "World of Warcraft" (w skrócie "wow"). "Wow" polega na robieniu questów oraz zabijaniu potworów. Dzięki questom i potworom zdobywa się doświadczenie i poziom (level). W tej grze największy level to 80. Przez długi czas w naszej szkole królowała też gra "Margonem" (w skrócie "margo". "Margonem to gra, w którą grali zarówno chłopcy, jak i dziewczyny. O grach typowo dziewczęcych opowiem w następnym numerze. Krzysztof Greszta

Zima

Zima, mróz i śnieg

Nastala zima, mamy mrozy poniżej -10 no i trudno dojechać do szkoły. Niestety to jest zima! dlatego piszę wam ciepły artykuł o tym co można robić w mroźne dni. Na przykład: czytamy książki (dobrze jest wypożyczyć książkę z biblioteki szkolnej). Dla ambitnych - uczymy się i piszemy listy, wypracowania, CV itp. Możemy sięść do komputera, ale na niedługo, bo nie jest to korzystne dla wzroku, obejrzyć dobry film ("Czterech pancernych", "Stawka większa niż życie", "Galileo"). Inne zajęcia to pomoc rodzicom przy szykowaniu się do świąt, sprzątanie pokoju. Te czynności na pewno pomogą nam uwolnić się od nudy. No i polecam miętę na te zimne wieczory, żadnych zimnych napoi.

Pozdrawiam jak zwykle *Michał Łukaszewicz*

Przerwy w szkole

W naszej szkole klasy młodsze spędzają czas na korytarzu. Na przerwach bawią się w berka drewnianego. Ta zabawa polega na tym, aby osoby które nie są berkiem, szybko dotknęły czegoś

drewnianego. Klasy starsze spędzają czas w sali gimnastycznej, aby pograć w piłkę nożną, siatkówkę oraz inne gry i zabawy. Dziewczyny lubią przebywać w szatni. Grają tam w piłkę, kopiąc nią o ścianę, a także rozmawiają i śmieją się. Uczniowie naszej szkoły prowadzą też sklepik, w którym można kupić słodkie smakołyki. Na przerwach każdy może znaleźć zajęcia dla siebie. *Barbara Pakuła*

Kuchciki z klasy czwartej

Pieczenie pierników

We wtorek piękłyśmy pierniczki na choinkę. Gdy każda z nas założyła fartuszek wyglądałyśmy jak prawdziwe kucharki!!!

Mama Eweliny przygotowała dla nas ciasto na pierniczki. Każda z nas przyniosła foremki na pierniczki, walek itp. Rozwałkowałyśmy ciasto i wycinałyśmy różne kształty. Zrobiłyśmy dużo pierniczek!!!! Potem położyłyśmy je na blachy, aby je upiec. Dwie tury pierniczeków upiekły się, lecz jedna z nich przypiekła się. W naszej klasie był taki ładny zapach, że każdy chciał je podjadać!!! Potem dekorowałyśmy pierniki. Wyszły naprawdę ładnie.

Małgorzata Szyszka